

Η ΙΕΡΑ ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΗΣ

Μνήμη: 6η Δεκεμβρίου

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΕΙΚΟΝΟΣ
ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΚΑΙ ΛΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΗΣ

Κατὰ τὸ θέρος τοῦ σωτηρίου ἔτους 2003, ἡ Ἱερὰ Μονή μας ἀπέκτησε ἕναν ἀκόμη ἀνεκτίμητο πνευματικὸ θησαυρό: τὴν Ἱερὰ Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Θαλασσινῆς.

Οἱ ἀδελφοὶ Μισαηλίδη, Εὐάγγελος καὶ Ἀλέξανδρος, μὲ τὴν σύμφωνο γνώμη καὶ τοῦ τρίτου πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ τους Χρήστου, *παλαιμάχου* Ἀγιοκυπριανίτου, ἀπουσιάζοντος λόγῳ ἀσθενείας, ἔφεραν καὶ παρέδωσαν στὸν Πνευματικὸ μας Πατέρα καὶ Καθηγούμενο, τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανό, τὴν Ἱερὰ Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Θαλασσινῆς.

Ἡ Ἱερὰ Εἰκόνα ἀποτελοῦσε οἰκογενειακὸ κειμήλιο, τιμωμένη ἐπὶ δύο περίπτου αἰῶνας ἀπὸ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας Μισαηλίδου.

Ὁ κ. Εὐάγγελος, ἤδη μακαρίτης, διηγήθηκε κατόπιν προτροπῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατέρα μας, τὸ ἱστορικὸ τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος.

*«**Ο προπάππος μας**, καρaboκύρης Γεώργιος Βασιλειάδης, ὁ “καπετὰν Καντηφές”, ὅπως ἦταν τοῖς πᾶσι γνωστός, λόγω τοῦ ἄνθους καντηφῆ ποὺ συνήθιζε νὰ καρφιτσώνη στὸ πέτο του, Κάσιος στὴν καταγωγή, ἐκτελοῦσε μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1790 καὶ 1810, ἓνα ἀπὸ τὰ συνήθη σὲ αὐτὸν ἐμπορικὰ ταξίδια ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολι πρὸς τὰ Δωδεκάνησα.*

Ξαφνικὰ τὸ καράβι του, στὰ βόρεια τῆς Μυτιλήνης, βρέθηκε νὰ πλεῖ ἀνάμεσα σὲ διάφορα ἐπιπλέοντα ἀντικείμενα. Ἦταν ἀπὸ κάποιο ναύαγιο ἢ ἀπὸ κάποια “ἄβαρία”;

Οἱ ναῦτες διέκριναν καὶ μίαν Ἱερὰν Εἰκόνα!...

Τῇ προτροπῇ τοῦ Καπετάνιου, περισυνέλεξαν Αὐτὴν μὲ εὐλάβεια καὶ τοῦ τὴν παρέδωσαν.

Στὴν Ἱερὰ Εἰκόνα, διαστάσεων 27,5x40 ἐκ., ὑπῆρχαν ἀγιογραφημένα, μὲ τὴν “λαϊκὴ” τεχνοτροπία τῆς περιόδου ἐκείνης, τὰ ἐξῆς ἐπὶ τὰ Ἱερὰ Πρόσωπα, σὲ δύο σειρές.

Ἄνω σειρά: ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς στὰς ἀγκάλας τῆς Παναγίας Μητρός Του· ἡ Παναγία μας, βαστάζουσα τὸν Κύριό μας ὡς παιδίον καὶ ὑποδεικνύουσα Αὐτὸν μὲ τὸ γνωστὸ σχῆμα τῆς Ὁδηγητρίας· ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαὴλ δεξιὰ Της, σὲ στάσι εὐλαβείας· ἀριστερά Της, σὲ ἀνάλογη στάσι, ὁ Τίμιος Πρόδρομος.

Κάτω σειρά: στὸ κέντρο, ὁ Ἅγιος Νικόλαος ὡς Ἀρχιερεὺς, εὐλογῶν καὶ βαστάζων τὸ Ἱερὸ Εὐαγγέλιο, ἐν μέσῳ τῶν δύο γνωστῶν καρβαλλάρηδων στρατιωτικῶν Ἀγίων, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (δεξιὰ) καὶ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου (ἀριστερά).

Τὴν στιγμή ποὺ ὁ Καπετάνιος μὲ ἀκάλυπτη τὴν κεφαλὴ καὶ μὲ πολλὴ εὐλάβεια παρελάμβανε τὴν Ἱερὰ Εἰκόνα καὶ τὴν ἀσπαζόταν, ἓνας ναύτης τοῦ εὐχῆθηκε:

“Βοήθειά σου νὰ εἶναι ἡ Παναγία μας, Καπετάνιο, εἶθε νὰ προστατεύῃ ἐσένα καὶ τὴν οἰκογένειά σου...”

Τὸ ταξίδι συνεχίσθηκε ἐπιτυχῶς καὶ ὅταν ὁ Καπετὰν Καντηφῆς ἐπέστρεψε στὸ σπιτικό του, μετέφερε μετὰ πάσης τιμῆς καὶ εὐλαβείας τὴν Ἱερὰ Εἰκόνα καὶ τὴν παρέδωσε στὴν προγιαγιά μας, λέγοντάς της συγχρόνως:

“Πρόσεχέ Τὴν σὰν τὰ μάτια σου... Νὰ Τὴν σέβῃσαι καὶ νὰ Τὴν τιμᾷς πολὺ, νὰ Τῆς ἀνάβῃς δὲ ἀκοίμητη κανδήλα... Θὰ εἶναι ὁ φύλακας καὶ προστάτης τῆς οἰκογενείας μας... Πρὶν πεθάνῃς, νὰ Τὴν παραδώσῃς στὴν πρώτη μας κόρη κι αὐτὴ πάλι στὴν δική της...”

Ἔτσι, ἀπὸ μητέρα σὲ κόρη, ἔφθασε ἡ Ἁγία Εἰκόνα ὡς τὴν μητέρα μας, τὴν ἀείμνηστη Μαρίκα Μισοηλίδου, τὸ γένος Βασιλειάδου, ἡ ὁποία ὅμως δὲν ἀπέκτησε κόρη, ἀλλὰ μόνο τρεῖς γιουούς.

Ἡ μακαρίτισσα μητέρα μας κράτησε μὲ τὴν ἴδια προσοχὴ καὶ εὐλάβεια καὶ μὲ ἀκοίμητο καντήλι τὴν Ἱερὰ Εἰκόνα κοντὰ της ἐπὶ 75 ἔτη, ὅπου κι ἂν πῆγε στὶς πολλὲς ἀναγκαστικὲς μετοικήσεις της.

Ἡ ἴδια δὲν ἔδωσε ὁδηγίες γιὰ τὸ ποιός θὰ ἀναλάβῃ μετὰ ἀπὸ τὴν κοιμήσί της τὸ Ἱερὸ Κειμήλιο· τὸ ἄφησε στὴν διάκρισι τῶν γυιῶν της, τοὺς ὁποίους εἶχε ἀναθρέψει ὑπὸ τὴν προστασία τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας καὶ τοὺς εἶχε γαλουχήσει μὲ τὴν μεγάλη πρὸς Αὐτὴν εὐλάβεια.

Καὶ νὰ ποὺ σήμερα, “κοινῇ ψήφῳ” καὶ τῶν τριῶν ἀδελφῶν, ἡ Ἁγία Εἰκόνα παραδίδεται στὴν Σεβασμιότητά σας καὶ τὴν Ἱερὰ Μονή σας, μὲ τὴν πεποίθησι ὅτι ἐδῶ εἶναι ὁ καλύτερος τόπος γιὰ νὰ διαφυλάσσεται καὶ νὰ τιμᾶται.

Στὸ ἱστορικὸ τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνοσ θὰ πρέπει νὰ προσθέσουμε καὶ τὸ ἀκόλουθο ὄντως θαυμαστὸ γεγονὸς.

Κατὰ τὴν ἀποφράδα ἡμέρα τῆς 25ης Αὐγούστου τοῦ 1866, ἐγίνε στὸ Ἱράκλειο τῆς Κρήτης ἡ “μεγάλῃ σφαγῇ” τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τοὺς Τούρκους.

Ἡ τρομοκρατημένη προγιαγιά μας κρατοῦσε στὴν ἀγκάλη τῆς τὴν Ἱερὰ Εἰκόνα καὶ ἰκέτευε μὲ δάκρυα τὴν Παναγία μας γιὰ τὴν σωτηρία τῆς οἰκογενείας τῆς, ἀλλὰ καὶ ὄλων τῶν συμπατριωτῶν τῆς ἐκεῖνη τὴν φοβερὴ ὥρα.

Ξαφνικά, βίαια κτυπήματα ἀκούσθησαν στὴν πόρτα, ἡ ὁποία ὑποχώρησε καὶ ὤρμησαν μέσα δύο ἀλαφιασμένοι καὶ διψασμένοι γιὰ αἷμα Τούρκοι.

Συνέλαβαν ἀμέσως τὴν προγιαγιά μας, ἡ ὁποία συνέχιζε νὰ προσεύχεται καὶ πέταξαν τὴν Ἁγία Εἰκόνα στὸ πάτωμα!... Τότε, ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο, γονάτισε τὴν προγιαγιά μας καὶ ἔβαλε τὸ κεφάλι τῆς ἐπάνω στὴν Εἰκόνα, ὑβρίζοντάς τὴν καὶ ἀπειλώντας τὴν, ὅτι ἂν δὲν ὁμολογήσῃ: “Μέγας ὁ Ἀλλάχ!”, θὰ τὴν σφάξῃ.

Ἐκεῖνη ἀκριβῶς τὴν στιγμή ἡ Παναγία μας ἔκανε τὸ θαῦμα τῆς!... Ἐμφανίσθηκε ἀπρόοπτα ἕνας Τουρκοκρητικὸς ἀξιωματικὸς, ὁ ὁποῖος ἦταν συμπατριώτης καὶ παιδικὸς φίλος τοῦ προπάππου μας.

Ἀμέσως ἐπενέβη ἐπιτακτικὰ καὶ ἀπέτρεψε τὸν αἰμοσταγῆ βάρβαρο ἀπὸ τὴν σφαγῇ τῆς ἀνυπεράσπιστης γυναίκασ... Τότε αὐτὸς μὲ τὸν σύντροφό του ἄφησαν νὰ ξεσπάσῃ ὅλη ἡ λυσσαλαία ὀργή τους ἐπάνω στὸ Ἱερὸ Κειμήλιο... Ἄρχισαν νὰ τὸ κτυποῦν μανιασμένα μὲ τὰ γιαταγάνια τους!...

Ἡ Παναγία μας, ὦ τοῦ θαύματος! ἐπεμβαίνει γιὰ δεύτερη φορά... Παρ’ ὅλα τὰ τραύματα ποὺ δέχθηκε ἡ Εἰκόνα Τῆς, δὲν θρυμματίστηκε, ἂν καὶ τὸ ξύλο εἶναι λεπτὸ καὶ χωρὶς ἐνισχυτικὲς “τρέσσεσ”.

Τὰ σημάδια ἀπὸ τῆς σπαθιᾶς διακρίνονται ἀκόμη καὶ σήμερα πολὺ καθαρά, ὑπενθυμίζοντα τὸ περιστατικὸ καὶ τὸ θαῦμα τῆς Παναγίας μας».

Μετὰ τὴν διήγησι τοῦ ἱστορικοῦ τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης, ὁ Σεβασμιώτατος Πατέρας μας εὐχαρίστησε θερμῶς τοὺς δύο ἀδελφοὺς Εὐάγγελο καὶ Ἀλέξανδρο Μισαηλίδη καὶ τοὺς διαβεβαίωσε γιὰ τὴν ὀρθότητα τῆς ἐπιλογῆς τους.

Ἐν συνεχείᾳ, ἀνέθεσε στοὺς ἀδελφοὺς τοῦ Ἁγιογραφείου τῆς Μονῆς μας τὸν καθαρισμὸ καὶ τὴν ἄμεση συντήρησι τοῦ Ἱεροῦ Κειμηλίου.

Ἐπίσης, ἔδωσε ὁδηγίαι γιὰ τὴν περαιτέρω τακτοποίησι καὶ ἔνταξι Της στὰ Κειμήλια τῆς Μονῆς, ὡς καὶ γιὰ τὴν φωτογράφησι Της καὶ τὴν σύνταξι εἰδικοῦ τευχιδίου μὲ τὸ ἱστορικὸ Της, προκειμένου νὰ γίνῃ γνωστὴ στοὺς εὐσεβεῖς καὶ νὰ ἐπικαλοῦνται τὴν Χάρι Της.

Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος Πατέρας μας ὥρισε νὰ τιμᾶται ἡ Ἱερὰ Εἰκόνα κατὰ τὴν 6ην Δεκεμβρίου, στὴν μνήμη τοῦ Ἁγίου Νικολάου, Προστάτου τῶν θαλασσιῶν καὶ εἰκονιζομένου στὸ Ἱερὸ Κειμήλιο, νὰ φάλλεται δὲ τὸ ἐξῆς Ἀπολυτίκιον, ποίημα τῆς Ἀδελφότητός μας:

Ἀπολυτίκιον

εἰς τὴν Ἱερὰν Εἰκόνα Παναγίας τῆς Θαλασσιῆς

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τετράριθμος σύλλογος τῶν θεραπόντων Χριστοῦ, κυκλοῦσι Σε, Πάναγνε, ἐν τῇ Εἰκόνι τῇ Σῆ, ὁμοῦ καὶ Ἀρχάγγελος· δῶρον ἐκ τῆς θαλάσσης, καὶ λιμὴν γαλιναῖος, ὄφθης τῶν ἐν κινδύνοις, θαλαττευόντων τοῦ βίου· καὶ νῦν τοὺς Σε τιμῶντας, ρύου τῶν θλίψεων.

17-18η Ἰουνίου 2005 ἐκ. ἡμ.

† Ἁγίων Μαρτύρων Ἰσαύρου καὶ Λεοντίου